

bili storilci izsledeni in kaznovani. Najnovejši zločin na evharistični križ je bil izvršen zadnje dni na Malem gradu v Kamniku. Križ je bil postavljen na daleč vidni točki na cvetni petek leta 1935. Postavitelj je stala pobožne vernike 4000 Din in je bil križ večkrat v noči razsvetljen. Neizsledeni komunistični zločinci so v noči ta križ podminirali in ga je n.čna močna eksplozija prevrnila. Kamnik in okolica se zgražata nad vse obsodbe vrednim zločinom in želita, da bi se slejkoprej oblasti posrečilo prijati krivce.

Vlomilska družba pod ključem. Orožniki iz Št. Vida na Dolenjskem so zaprli petčlansko vlomilsko družbo, ki je vlamljala ter kradla dalje časa po Dolenjskem. Uzmovičem je načeloval Franc Žnidaršič, star 36 let in doma iz Razbora pri Primškovem. Aretirani Žnidaršič, pri katerem so našli 20 vitrih, je izdal svoje pomagaje in ti so: brata Franc in Ludovik Strmec, Lojze Trunklj in Janez Mavrič. Žnidaršičevi tovariši so doma iz okolice Doberniča.

V Avstriji za roparski umor ne poznajo šale. V »Gospodarju« smo poročali, da je bil 24. aprila pri Dunaju izvršen roparski umor, kojega smrtna žrtev je postala Ingrida Wiengreen, hčerka paragvajskega poslanika. Oblast je kmalu izsledila krivce, ki so prejeli 11. maja v Dunajskem Novem mestu po dva dni trajajočem procesu plačilo. Trije obtoženci: 21 letni Herbert Schlögel, 20 letni Fritz Fleck in 19 letni Viljem Stejskal, so bili obsojeni zaradi roparskega umora, in sicer prva dva na smrt na vešalih, Viljem Stejskal, ki je še mladoleten, pa na 16 let težke ječe, poostrene s trdim ležiščem in postom vsakega četrta leta in temnico vsakega 24. IV. Smrtna kazen nad obema na smrt obsojenima je bila še isti dan ob devetih zvečer izvršena. Najprej je bil obešen Schlögel, nato pa Fleck.

All si že obnovil naročnino?

Angleži iščejo petrolej
Stotine angleških inženjerjev in delavcev so prispele na Bahrerinske otoke v Perzijskem zalivu, kjer so odkrili nove petrolejske vrelce. Lastnica petrolejskih polj na teh otokih je družba Standard Oil, ki pa deluje v najožjem stiku z angleško vlado. Za prevažanje petroleja uporabljajo tudi letala. Bahrerinski otoki so pod angleško zaščito in predstavljajo zelo važno oporišče za britske vojne ladje in letala. Zato je umljivo, da so nova ležišča petroleja na teh otokih zbudila v krogih angl. admiralitete veliko pozornost. Doslej se je moralo angleško morskotno in letalsko brodogradništvo v Indijskem oceanu zalagati iz petrolejskih ležišč v Iranu.

DIVJAŠTVO BREZ PRIMERE

Dravsko polje pod Ptujem je doživelo te dni krvavo dejanje, ki mu je iztežka najti primero. Miroljubni ljudje so tudi iz dna duše ogorčeni radi tolike in naravnost neverjetne podivjanosti, ki se je razpasla med vaško mladino in nekaterimi mlajšimi posestniki, katerim sta vera in cerkev španska vas!

V vasi Muretinci v župniji Sv. Marjeta na Dravskem polju je bilo na večer dne 11. maja zgrešeno najbolj gnusno krvavo dejanje, nad katerim se mora zgražati vsak, ki nima kamna mesto srca.

66 letni posestnik Franc Žnidarič in njegova dve leti mlajša žena Marija sta preživljala zadnja leta kot prevžitkarja.

Sin Franc ima nezakonskega otroka, za katerega ni hotel skrbeti. Da bi se odtegnil očetovskim dolžnostim, je prepisal posestvo na ženo. Njegov oče s tem korakom ni soglašal in je ob vsaki priložnosti opominjal sina, da ne sme otroku delati krivice. Radi tega sta se oče ter sin večkrat sprla in ti prepiri so prodrli celo na sodišče. Pred nekaj dnevi sta stara Žnidarič dosegla na sodnji, da je moral sin vzeti k sebi otroka. V tej zadevi je bil stari Žnidarič 11. maja ponovno pri odvetniku v Ptuju, kar je sina, ki je itak vdan jezi, razburilo.

Ko se je Žnidarič starejši omenjenega večera vrnil iz Ptuja domov, je že pričel prepri. Oče in mati sta se zatekla v svojo izbo. Sin jima je sledil, da bi se še dalje prepiral. Pri tem se je tako razburil, da se je celo spozabil nad očetom. Stara dva sta zbežala pred razljutenim sinom na prosto.

Franc mlajši pa je pograbil sekuro, stekel za očetom in ga je pobil z enim udarcem na tla. Nato se je obrnil za materjo, ki ni mogla zbežati v vrt radi zaklenjenih vrat. Tudi mater je doletela ista usoda kakor par trenutkov prej očeta.

Ko je več nego živina v človeški podobi opravil krvavi posel, je odvrget sekuro in se je javil sam orožnikom, ki so ga po zaslisanju predali sodišču.

Po odhodu sina je stari Žnidarič še daljal znake življenja in radi tega so sosedi poklicali reševalni oddelek iz Ptuja. Pomoč je prišla prepozno, ker je starček med tem časom že podlegel prehudli poškodbi.

Trupli na smrt pobitih staršev so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Marjeti, kjer je bilo izvršeno sodno raztelesenje.

Ubijalec Franc je bil pred leti pred poroto radi uboja nekega sorodnika. Radi pomanjkanja dokazov je bil oproščen.

Slovenska Krajina.

Obsojen radi vnaprej napovedanih požarov. Anton Recek, 46 letni tesar iz Vočeslavcev, se je vrnil pred leti iz Kanade. Kmalu po vrnitvi je začel prepire s svojimi sosedi. Po občem nemiru je začela Recekova soseska prejemati grozilna pisma, ki so napovedovala požige. Recekovemu sosedu Madjaru je enkrat zgorela kopicca slama, drugič škedenj in v tretje gospodarsko poslopje. Ti trije požari so bili poprej pisмено zagroženi. Sum pisanja grozljivih pism in požarov pri Madjaru je padel na Receka, ki je bil v Mariboru te dni kljub zanikanju krivde obsojen na šest mesecev strogega zapora.

„Slov. Gospodar“ stane:

četrtno Din 9.—
polletno Din 16.—
celoletno Din 32.—

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

19

Piskal je na klarinet, da ni mogel bolje, plesal je, skakal čez mize in stole in se ni spotaknil.

Še čez polnoč je trajal direndaj. Potem se je jela vsa banda spravljati proti domu, pijani vsi in glasni čez silo. Edini jagar je ostal v krčmi. Tako ni moglo biti drugače, kakor da se je, omočen od pijače, zopet vdal pregrehi.

Pozno zjutraj, ko je bilo sonce že visoko nad gorami, je s težko glavo prilezel zopet v pivnico in velel Špeli, ki je tudi šele pravkar vstala, naj mu natoči vina. S hladno pijačo, je mislil, si bo poplaknil zoperni okus v ustih in razbistril omočeno glavo. Špela mu je prinesla poln vrč in je najprej sama odpila, potem pa ga je postavila pred jagra.

»Na, na zdravje!« je dejala in ga radovedno pogledala.

Medtem ko je on v kratkih požirkih izpraznil vrč, je ona razdejavno sobo nekoliko pospravila.

»Prinesi mi še vina,« je velel, »pa pridi in pij z menoj!«

Poslušala ga je. Ko je videla, da se mu je mrki, od ponočevanja pusti obraz počasi jasniti, se je jela zopet po svoje okoli njega smukati. Iznemada je vprašala:

»Anza, kdaj se bova ženila?«
»Ženila, haha,« se je zakrohotal, »ženila se ne bova nikoli, ljubica moja.«

»Kaj? Saj si mi obečal.«
»Kdaj sem ti kaj takega obečal?«
»Včeraj — danes — prej že tudi.«

»To si le misliš tako. Jaz vem, kaj obečam, in kar obečam, to zmeraj tudi držim. Česar pa držim ne, tega tudi obečal nikoli nisem, in za kaj takega tudi čuti nočem.«

»Ali tako, kakor je med nama, to kaže vendar na ženitev. Ljudje tudi mislijo tako.«

»Naj mislijo ljudje, kar hočejo, jaz na ženitev nisem nikoli mislil. Pa sva si kljub temu lahko dobra.«

Obraz se ji je hudobno skremžil. Na videz se je kujala, v srcu pa se je smejala, saj je bila trdno prepričana, da ga bo še dobila. Kratko je pomolčala, nato pa ga je zbodla:

»Eno naju veže, da ne moreva narazen. Saj menda še nisi pozabil na denar in zlatnino iz šmarške cerkve.«

»Tako mi utihni, če nisi nora!« je razburjeno zašepetal.

»Nikogar ni v hiši ko oče. Ta pa spi po takih nočeh, kakršna je bila nocoj, ko polh in se ne zbudi pred poldnem,« ga je mirila; hotela sem te le spomniti, da naju drži ta reč skup.«